

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9187/2023
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ... , против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат у ... , ради утврђивања висине новчане накнаде за експроприсану непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 104/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 104/22 од 17.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 104/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 120/2020 од 05.10.2021. године, у 1. ставу изреке утврђена је новчана накнада за део експроприсане катастарске парцеле број ... (раније ...) КО Адрани у површини од 36а и 20м2 ради изградње дела ауто пута Е-761 Појате - Прељина, деоница Адрани - Мрчајевци, у укупном износу од 1.303.200,00 динара. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача да на име накнаде за непокретност ближе описану у ставу 1. изреке предлагачу исплати износ од укупно 1.303.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.10.2021. године. Ставом 3. изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 104/22 од 17.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је изјавио благовремену ревизију из свих законом предвиђених разлога, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште, по врсти грађевинско земљиште ван граница грађевинског земљишта, и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу као власнику експроприсане парцеле новчану накнаду чија је висина утврђена према тржишној вредности, из налаза и мишљења судских вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило и фактички користило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС“ број 10/2020, која је ступила на снагу 13.02.2020.године) као планског документа, а пре правноснажности решења о експропријацији од 12.03.2020. године, што је уписано и у Катастар непокретности.

Ревидент оспорава процену накнаде за експроприсано земљиште као грађевинско и дату од стране судског вештака.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом извршена промена намене земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, у конкретном случају обухваћено је просторним планом подручја посебне намене за линијски инфраструктурни објекат. Такође, и код одмеравања висине накнаде за експроприсано земљиште побијаном одлуком није се одступило од прихваћеног става исказаног у правноснажним судским одлукама. Према разлозима одлуке, нити према разлозима ревизије, нема потребе за новим тумачењем права.

Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 10.08.2020. године и побијана вредност предмета поступка је 1.303.200,00 динара. Овај износ је према средњем курсу НБС на дан подношења предлога испод новчаног износа за дозвољеност ревизије прописаног цитраним чланом 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић